

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Στασίνας 1, Έγκωμη, Ταχ. Θυρίδα 1284 ΛΕΥΚΩΣΙΑ, Τηλ. 43006-7, Τηλ. Αιρέθ. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΡ.7/1980)

ΑΠΟΕΛ-ΠΟΛ ΚΑΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΑΙ
Α. ΜΙΑΜΗΛΙΩΤΗΣ ΚΑΙ Θ. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
ΚΑΤΑ Κ.Ο.Π.

Ημερομ: 21.5.1980

Ωρα: 6η μ.μ.

Τόπος: Γραφεΐα Κ.Ο.Α.

Ένώπιον: κ.κ. 'Αλέκου Εύαγγέλου Προέδρου, 'Αντώνη Δράκου καί 'Ανδρέα
Δικηγοροπούλου Μελῶν.

Εμφανίσεις: Νίκος Κλεάνθους - Δικηγόρος Π.Ο.Λ καί Θ. Θεοφάνους
Χρ. Τριανταφυλλίδης - Δικηγόρος ΑΠΟΕΛ καί Α. Μιαμηλιώτη
Τάκης Στεφανίδης - Γεν. Γραμματέας ἐκ μέρους Κ.Ο.Π.
'Ανδρέας Στυλιανού - Διοικ. Γραμματέας " "

Παρευρίσκετο επίσης καί ὁ ποδοσφαιριστής τοῦ Π.Ο.Λ. Θ. Θεοφάνους.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

'Η απόφασις εἶναι ὁμόφωνος

Οἱ Αἰτήται εἰς τήν παροῦσαν ὑπόθεσιν προσέφυγον εἰς τήν Α.Δ.Ε.Α. ὡς
πρωτοβάθμιον Δικαστικήν Ἐπιτροπήν δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 14(1)(α) τῶν περὶ
Κυπριακοῦ Ὁργανισμοῦ Ἀθλητισμοῦ (Γενικαί Διατάξεις καί Πειθαρχία) Κανονι-
σμῶν τοῦ 1970 καί 1971 διὰ νά ἐπιληφθῇ τῆς αἰτήσεώς των ὡς ἀθλητικὴν δικα-
στικὴν ὑπόθεσιν.

Διὰ τῆς αἰτήσεως των οἱ Αἰτήται προσβάλλουν τήν ἀπόφασιν τῆς Δικαστικῆς
Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π. διὰ τῆς ὁποίας ἐπεβλήθη εἰς τοὺς ποδοσφαιριστάς Μιαμηλιώτη
καί Θεοφάνους, τοῦ ΑΠΟΕΛ καί Πεζοπορικοῦ ἀντισταίχως, ἀποκλεισμός ἐκ 4 ἀγῶνων
πρωταθλήματος ἐπὶ τῷ ὅτι παρέλειψαν νά παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τῆς κατὰ τήν
16 Μαΐου 1980. Ὡσαύτως οἱ Αἰτήται προσβάλλουν τήν ἀπόφασιν τῆς Δικαστικῆς
Ἐπιτροπῆς δυνάμει τῆς ὁποίας αὕτη ἀπεφάσισεν ὅπως μὴ ἐπιτρέψη εἰς τὸν εἰσηγητὴν
τῆς Κ.Ο.Π. νά ἀποσύρῃ ὑποθέσεις καταγγελιῶν ἐναντίον τῶν Αἰτητῶν Μιαμηλιώτη
καί Θεοφάνους.

Τά γεγονότα τά ὅποῖα δέν εἶναι τόσο ἀπλᾶ ὅσον ἀρχικῶς ἐπαρουσιάσθησαν κατά τήν ἀκρόασιν τῆς αἰτήσεως δι' ἔκδοσιν συντηρητικοῦ διατάγματος, ἡ ὁποῖα τελικῶς ἀπερρίφθη, ἐν συντομίᾳ ἔχουν ὡς ἀκολούθως: Οἱ Αἰτηταί Μιαμηλιώτης καί Θεοφάνους εἶχαν κληθῆ νά παρουσιασθῶσι ἐνώπιον τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π. κατά τήν 9ην Μαΐου 1980 διὰ νά ἐξετάσῃ καταγγελίας ἐναντίον των. Κατά τήν δικάσιμον ἔγινε εἰσήγησις τόσο ἐκ μέρους τοῦ Σωματείου ΑΠΟΕΛ τό ὅποῖον κατήγγειλε τόν ποδοσφαιριστήν Θεοφάνους καί τοῦ Σωματείου Πεζοπορικοῦ τό ὅποῖον κατήγγειλε τόν ποδοσφαιριστήν Μιαμηλιώτην, ὅσον καί ἐκ μέρους τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Κ.Ο.Π., νά ἀποσυρθοῦν αἱ ἐναντίον των ἐν λόγῳ ποδοσφαιριστῶν καταγγελίαι ἐλλείψει ἱκανοποιητικῆς μαρτυρίας. Ἡ Δικαστική Ἐπιτροπή μελετήσασα τήν εἰσήγησιν ὑπέδειξε εἰς τούς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἡ μόνη ἀρμοδία ἀρχή διὰ νά ἀποσύρῃ τὰς καταγγελίας εἶναι ἡ Κ.Ο.Π. καί ὅχι τά σωματεῖα καί ἀνέβαλε τήν ὑπόθεσιν διὰ τήν 16 Μαΐου 1980 μέ τήν παράκλησιν ὅπως τά ἐνδιαφερόμενα σωματεῖα, οἱ ποδοσφαιρισταί καί οἱ μάρτυρες παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τῆς ἄλλως θά ἐφαρμόσῃ τό ἄρθρον 21 τοῦ Καταστατικοῦ. Οἱ Αἰτηταί παρουσιάσθησαν εἰς τόν καθορισμένον τόπον καί χρόνον. Κατά τήν διάρκειαν τῆς διαδικασίας ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Κ.Ο.Π. ἀνέφερε ὅτι αἱ ὑποθέσεις παρεπέμφθησαν ὑπό τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου βεβιασμένα καί ὅτι κατόπιν τῆς ἀναβολῆς τῆς 16/5/80 τό θέμα ἐζητάσθη ἐκ νέου ὑπό τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τό ὅποῖον ἀπεφάσισε ὅτι δέν ὑπάρχει ἐπαρκῆς μαρτυρία καί ἐπομένως αἰτεῖται τήν ἀπόσυρσιν των ὑποθέσεων. Ἡ Δικαστική Ἐπιτροπή ἀπεσύρθη διὰ νά ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ἐγερθέντος σημείου καί, ὡς μᾶς ἐλέχθη, κατόπιν συμβουλῆς των δικηγόρων των Αἰτητῶν Μιαμηλιώτη καί Θεοφάνους, οἱ τελευταῖοι ἀπεχώρησαν.

Ἡ Δικαστική Ἐπιτροπή ἀπέρριψε τήν εἰσήγησιν τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Κ.Ο.Π. καί ὅταν ἀργότερον ἐκάλεσε τούς Αἰτητάς νά παρουσιασθῶσι ἐνώπιον τῆς - τόν Μιαμηλιώτην ὡς μάρτυρα, καί τόν Θεοφάνους ὡς κατηγορούμενον, - ἀμφοτέρω ἦσαν ἀπόντες. Ἡ Δικαστική Ἐπιτροπή ἀνέβαλε τήν ὑπόθεσιν ἐκδικάσεως των καταγγελιῶν, διὰ τήν 23 Μαΐου 1980 καί χωρὶς νά ἀπαγγελθῇ οἰαδήποτε κατηγορία κατά των Αἰτητῶν καί νά τούς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νά ὑπερασπισθῶσι, ἀπεφάσισε κατά πλειοψηφίαν (τοῦ Προέδρου διαφωνοῦντος) ὅτι ἡ ἀπουσία των ἦτο ἀδικαιολόγητος καί ἐπέβαλε εἰς ἕνα ἕκαστον τήν ποινὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐκ 4 ἀγώνων τοῦ πρωταθλήματος. Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη προφανῶς δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 21 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Ο.Π. εἰς τό ὅποῖον ἔγινε ἀναφορὰ κατά τήν συνεδρία τῆς 9/5/1980 καί τό ὅποῖον προβλέπει ὅτι οἰοσδήποτε ποδοσφαιριστῆς καλεῖται ἐνώπιον τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ὀφείλει νά παρουσιάζεται καί ἐάν οὗτος, κατά τήν κρίσιν τῆς, ἀδικαιολογήτως παραλείψῃ νά παρουσιασθῇ τότε ὑπόκειται εἰς τήν ἰδίαν τιμωρίαν ἡ ὁποῖα προβλέπεται εἰς τό ἄρθρον 20(2).

Κατά τήν ἐνώπιον μας διαδικασίαν οἱ δικηγόροι των Αἰτητῶν ὑπεστήριξαν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐλήφθη κατά παράβασιν των Κανόνων τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης διότι ἐπεβλήθη ποινὴ ἄνευ δίκης καί χωρὶς νά δοθῇ ἡ

εύκαιρία εις τούς Αίτητάς νά υπερασπισθοῦν.

Είς τήν υπόθεσιν υπ'άρ. 1/1979 (Ἑρακλῆς Γερολάκκου καί ποδοσφαιριστής Κωνσταντίνου Πέτρος κατά τῆς ἀποφάσεως τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π.)

ἡ ὁλομέλεια τῆς Α.Δ.Ε.Α. ἐξήτασε ἐν ἐκτάσει τό θέμα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης καί ὁμοφώνως ἀπεφάσισε ὅτι ἡ Δικαστική Ἐπιτροπή εἶχεν ὑποχρέωσιν νά δώσῃ τήν εύκαιρίαν εἰς τόν Αἰτητήν νά ἀπολογηθῇ πρὶν τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς δεδομένου ὅτι τό Καταστατικόν τῆς Κ.Ο.Π. δέν ἀπέκλειε ρητῶς, ἢ τουλάχιστον ὑπῆρχε ἀμφιβολία κατά πόσον ἀπεκλείετο μέ σαφήνειαν ἡ ἐφαρμογή τῶν Κανόνων τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης. Ἡ παράλειψις αὕτη τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐθεωρήθη ὅτι ἦτο τόσον οὐσιώδης ὥστε νά συνεπάγεται ἀκυρότητα τῆς ἀποφάσεως. Τό θέμα κατά πόσον ἡ στέρησις τοῦ θεμελιώδους δικαιώματος τῆς ἀκροάσεως εἶναι νομικῶς δυνατή διὰ ρητῆς προβλέψεως εἰς τό Καταστατικόν παρέμεινε ἐν τούτοις ἀνοικτόν.

Περαιτέρω εἰς τήν ὡς ἄνω υπόθεσιν ἡ Α.Δ.Ε.Α. ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἐτυμηγορία ἐνός ὀργάνου ἐπιφορτισμένου μέ τήν ἄσκησιν δικαστικῆς ἐξουσίας πρέπει νά εἶναι σεβαστή καί δι' αὐτόν τόν λόγον πρέπει νά περιβάλλεται μέ ἐγγυήσεις αἱ ὁποῖαι πείθουν ὅτι εἶναι δικαία. Βασική ἐγγύησις εἶναι ἡ ἄμυνα ἢ ἡ υπεράσπισις ἐκείνου ὁ ὁποῖος πρόκειται νά τιμωρηθῇ ἢ νά ὑποστῇ τὰς συνεπειάς τῆς ἀποφάσεως. Ἡ ὡς ἄνω ἀρχή δέν περιορίζεται μόνον εἰς αὐστηρῶς δικαστικὰς ἢ οἰονεῖ δικαστικὰς διαδικασίας αἱ ὁποῖαι προβλέπονται δυνάμει νομοθεσίας ἀλλά ἐπεξετάθη κατά τὰ τελευταῖα χρόνια καί εἰς συντεχνίας, ἐπιτροπὰς, σωματεῖα καί/ἢ ὀργανισμούς συσταθέντας δυνάμει καταστατικῶν ἢ ἄλλων συστατικῶν ἐγγράφων καί οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι μέ τήν ἄσκησιν οἰονεῖ δικαστικῆς ἢ πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἢ τήν λῆψιν ἀποφάσεων συνεπαγομένων τήν ἐπιβολήν κυρώσεων εἰς τὰ μέλη των.

Ἐξητάσαμεν μετὰ προσοχῆς τήν ἐπιχειρηματολογίαν τόσον τῶν δικηγόρων τῶν Αἰτητῶν ὅσον καί τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Κ.Ο.Π. καί εὐρίσκομεν ὅτι εἰς τήν προκειμένην περίπτωσιν ὄχι μόνον τό Καταστατικόν τῆς Κ.Ο.Π. δέν παραμένει σιωπηρόν ἀλλά ἐκ τῆς διατυπώσεως τοῦ ἄρθρου 21 σαφῶς προκύπτει ὅτι ἡ Δικαστική Ἐπιτροπή εἶχεν ὑποχρέωσιν νά δώσῃ τήν εύκαιρίαν εἰς τούς Αἰτητάς νά λάβουν πλήρη γνῶσιν τῆς ἐναντίον των υποθέσεως καί νά υπερασπισθῶσι διὰ νά ἀποφανθῇ κατά πόσον ἡ ἀπουσία των ἦτο ἀδικαιολόγητος ἢ μή. Ἐπιπροσθέτως ὅμως τῶν ἀνωτέρω ἔχομεν τήν ἄποψιν ὅτι ἡ αὐτεπάγγελτος ἄσκησις πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἐκ μέρους τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π. χωρίς νά προσαφθῇ οἰαδήποτε κατηγορία ἐναντίον τῶν Αἰτητῶν καί νά παραπεμφθῇ ἐνώπιον της ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγένετο κατά παράβασιν τῶν ἄρθρων 18, 19(1) καί (5) καί 20(1) (β) τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Ο.Π.

Έκ τῶν ὅσων ἐκθέτομεν ἀνωτέρω δέν ὑπάρχει κατά τήν ἄποψιν μας οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς πλειοψηφίας τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π. ἐλήφθη κατά παράβασιν τῶν κανόνων τῆς φυσικῆς δικαιοσύνης καί τῶν προειρημένων ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Ο.Π. καί ἐπομένως αὕτη εἶναι ἄκυρος.

Τό ἐπόμενο ἐρώτημα τό ὁποῖον καλούμεθα νά ἐξετάσωμεν εἶναι κατά πόσον ἡ κατά πλειοψηφίαν ἀπόφασις τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς δυνάμει τῆς ὁποίας ἀπεφάσισε νά μή ἐπιτρέψῃ εἰς τόν εἰσηγητήν τῆς Κ.Ο.Π. νά ἀποσύρῃ τήν ὑπόθεσιν κατόπιν δηλώσεως τοῦ τελευταίου ὅτι ἦτο ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νά ζητήσῃ τήν ἀπόσυρσιν, εἶναι ὀρθή.

Ἐκ τῶν ἐνώπιον μας στοιχείων προκύπτει ὅτι ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη εἰς τήν Δικαστικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συμφώνως πρὸς τό ἄρθρον 19(1) καί (5) τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Ο.Π.. Ἐξ ἄλλου ὅπως προκύπτει ἐκ τοῦ ἁρθρου 20(β) ἡ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ κέκτηται ἀρμοδιότητα νά ἐκδιδῇ τελεσιδίκως μόνον τὰ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς αὐτὴν παρεπεμμένα θέματα. Δεδομένου δέ ὅτι εἰς τήν προκειμένην περίπτωσιν τό Διοικητικόν Συμβούλιον ἦτο ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ διὰ τήν παραπομπήν τῆς ὑποθέσεως εἰς τήν Δικαστικὴν Ἐπιτροπὴν, τό Διοικητικόν Συμβούλιον εἶχεν, κατά τήν ἄποψιν μας, καί τό δικαίωμα νά ἀνακαλέσῃ τήν παραπομπήν τοσοῦτ' ἤτοι καὶ κατ' ὅσον, ὥς προκύπτει ἐκ τῆς δηλώσεως τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Κ.Ο.Π., ἐνώπιον τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς δέν ὑπῆρχε ἐπαρκὴς μαρτυρία.

Ἐν ὅψει τοῦ γεγονότος ὅτι διὰ τήν ἐκδίκασιν τῆς παρούσης ὑποθέσεως ἀπαιτεῖτο παραπομπὴ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εὐρίσκομεν ὅτι μετὰ τήν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως πρὸς παραπομπήν ὑπὸ τοῦ ἰδίου σώματος δέν ὑφίστατο ὑπόθεσις ἐνώπιον τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκδίκασιν καί ἐπομένως αὕτη ἐσφαλμένως ἐθεώρησε ὅτι δέν ἐδικαιοῦτο νά ἀποφάνθῃ ὥς πρὸς τό κατά πόσον θά ἠδύνατο νά ἐπιτρέψῃ ἀπόσυρσιν τῆς ὑποθέσεως.

Ὑπὸ τὰς περιστάσεις δέν ἐπιδικάζομεν οἰαδήποτε ἔξοδα τό δέ παράβολον ἐπιστρέφεται.

Ἄλέκος Εὐαγγέλου

Ἀντώνης Δράκος

Ἀνδρέας Δικηγορόπουλος

Πρόεδρος .....

Μέλος .....

Μέλος .....

Κ Υ Π Ρ Ι Α Κ Ο Σ   Ο Ρ Γ Α Ν Ι Σ Μ Ο Σ   Α Θ Λ Η Τ Ι Σ Μ Ο Υ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Α Π Ο Φ Α Σ Ε Ι Σ

1 9 8 0

1

2 Ένωση Νέων "ΘΟΙ" Λακατάμιας κατά αποφάσεως Δ Σ ΚΟΠ ημερ. 12.3.1980

3 Διαιτητής Ανδρέας Παπαγεωργίου κατά αποφάσεως Δ Ε ή ΠΕΔ ΚΟΠ
ημερομηνίας 7.3.1980

4 "ΦΟΙΝΙΞ" Πύλας κατά αποφάσεως Τ Ε Κ Ο ΠΕ ημερ. 15.3.1980

5 "ΑΠΟΠ" Πάφου κατά αποφάσεως Δ Ε ΚΟΠ ημερ. 28.3.1980

6 "ΠΟΛ" κατά αποφάσεως Δ Ε ΚΟΠ ημερ. 28.4.1980

7 "ΑΠΟΕΛ", "ΠΟΛ" και ποδοσφαιριστές Α Μιαμηλιώτης και Θ Θεοφάνους
κατά Κ Ο Π

8 "ΦΑΡΟΣ" Ακροπόλεως κατά αποφάσεως Δ Ε ΚΟΠ ημερ. 28.6.1980

9 "ΑΠΟΠ" Πάφου κατά αποφάσεως Δ Ε ΚΟΠ ημερ. 8.7.1980

10 "ΕΝΑΔ" κατά του κύρους αποφάσεως της Γενικής Συνέλευσης ΚΟΚ 3.9.1980
και αποφάσεως Δ Ε ΚΟΚ 12.9.1980

11

12 Λίνος Πετρίδης κατά αποφάσεως Δ Ε ΚΟΕΚ ημερ. 17.9.1980

13 Ναυτικός Όμιλος Λεμεσού και Κ Ερωτοκρίτου κατά ΔΕ ΚΟΕΚ - Απεσύρθη

14 "ΕΠΑ" κατά γνωματεύσεως Δ Ε ΚΟΠ ημερ. 23.10.1980

15 "ΕΠΑ" κατά Δ Ε ΚΟΠ ημερ. 19.12.1980